

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Видин, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВИДИН, П-РИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Л.В.Л.

Членове: ВЛ. Д. СТ.
Н. Д. Н.

при участието на секретаря АРТ.АНГ. Т.
като разгледа докладваното от Л.. Л. Въззивно административно наказателно
дело № 20231300600017 по описа за 2023 година

Делото е образувано по протест с правно основание чл.378, ал.5 от НПК, подадена от Районна прокуратура Видин, против решение № 388/07.12.2022г. по АНД № 1023/2022г., по описа на Районен съд Видин, с което обвиняемия В. Ц. А. с ЕГН ***** е признат за НЕВИНЕН в това, че на 08.01.2021г. в гр. Видин на стълбището пред входа на сградата на РУ - Видин, находяща се на ул. ***** № ** качеството си на полицейски орган – младши автоконтрольор II - 1 степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР гр. Видин, по повод изпълнение на службата си, причинил на Е.Ц. В.от с. Б., обл. В. ЕГН***** лека телесна повреда, изразяваща се в подкожен хематом в дясната теменна област и кръвонасядане на кожата на ръба на дясната половина на долната челюст, чрез удар с ръка в областта на главата с което и е причинено болка и страдание, без разстройство на здравето - престъпление по чл. 131, ал. 1 т.2 във вр. с чл. 130, ал.2 от НК, за което и на основание чл. 378, ал.4, т.2 във вр. с чл. 304 и във вр. с чл. 301, ал.1, т.1 от НПК, ВРС е оправдал обвиняемия по повдигнатото обвинение.

В протеста се развиват съображения, че решението е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на закона.

Предлага се да бъде отменено решението на ВРС и обвиняемия В. Ц. А. да бъде признат за виновен за престъпление по чл. 131, ал. 1 т.2 във вр. с чл. 130, ал.2 от НК.

Представителят на Окръжна прокуратура – гр.Видин в с.з. заяви, че поддържа протеста, че решението на ВРС е неправилно, тъй като са налице доказателства, от които е видно как обвиняемия нанася удар на пострадалата.

Обвиняемият А., лично и чрез своя защитник, оспорва протеста и моли да бъде потвърдено решението на ВРС.

Съдът, след като се запозна с оплакванията в протеста, с доказателствата по делото и с доводите на страните и извърши проверка в пределите по [чл. 314, ал. 1](#), [вр. чл. 313](#), [вр. чл. 378, ал. 5 НПК](#) на обжалвания съдебен акт, установи следното:

При съблюдаване на процесуалните правила за събиране и проверка на доказателствата в диференцираната процедура по [глава двадесет и осма от НПК](#), проведена пред районния съд, последният е направил верни и обосновани изводи по фактите /освен в частта в която е прието, че на пострадалата е причинено повече от едно увреждане от действието на обвиняемия на процесната дата и място/, въз основа на събраните доказателства. При това ВРС напълно е съобразил [чл. 378, ал. 3 от НПК](#), като е разгледал делото в рамките на фактическите положения, посочени в постановлението. Не са установени нови фактически положения и не се е наложило ВРС да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокурора. Съвкупният анализ на доказателствата установява фактическата обстановка, досежно поведението на обвиняемия и пострадалата, изложена в постановлението на прокурора по [чл. 375 от НПК](#), възприета и изложена от първоинстанционния съд в мотивите на обжалваното решение. Фактическите констатации на районния съд, в тази насока, са доказателствено аргументирани и въззивната инстанция не намира основания за промяната им.

Както беше посочено по-горе, фактическата обстановка установена от ВРС, съвпада напълно с фактическите положения визирани от РП Видин, в постановлението по [чл. 375 от НПК](#). ВОС я споделя, с изключение на частта посочена по-горе.

Обвиняемият В. Ц. А. е младши автоконтрольор Н-1 степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР Видин.

На 08.01.2021г., в началото на денонощието около 01,00 часа, свидетелят М. О. - служител на РУ-Видин бил на работа на пост № 1 в РУ - „пропусквателен режим в сградата“ на входа на районното управление към ул. ***** в град В* Свидателят видял, че лек автомобил извършвал нарушаване на правилата за движение, като навлязъл в насрещна лента за движение и спрял зад служебните автомобили пред сградата. Свидателят О. взел отношение по нарушението, като проверил водача на автомобила и документите му, установил, че това е свидетелката Е..В.. Освен посоченото нарушение на правилата за движение, на О. му направило впечатление, че свидетелката В. управлява автомобила след употреба на алкохол. Поради установеното, свидетелят докладвал на дежурната част при ОДМВР и по този повод били извикани дежурните служители от сектор „Пътна полиция“ за вземане на отношение по компетентност, а именно свидетелят В.М. и обвиняемият В. А.. Те извършили проверка с техническо средство „Дрегер“ и установили, че В. управлявала МПС с концентрация на алкохол над 1,2 промила, която концентрация на алкохол е престъпление по НК. Служителите съставили АУАН и обяснили на В., че при тази концентрация на алкохол съобразно Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта е задължително да я отведа в „Спешна помощ“ при МБАЛ „Св.Петка“ гр. Видин за даване на кръвна проба, поради което отправили към В.полицейско разпореждане да я придружат до ЦСМП със служебния автомобил. Свидетелката Е.В. реагирала остро на това разпореждане, като заявила, че няма да дава кръв. Разяснено и било, че това е нейно право, но трябва да го заяви пред лекаря, където се изготвял необходимият документ. Поради неизпълнение на полицейското разпореждане, обвиняемия А. хванал за ръката свидетелката В.и принудително я повел към служебния автомобил. На стълбището на сградата на РУ-Видин, поради физическото дърпане от страна на В. и вербалната и агресия, обвиняемия А.

с лявата си ръка и нанесъл удар в областта на главата, в дясна теменна област, с което причинил на В.подкожен хематом в посочената област.

В. била откарана с полицейския автомобил в „Спешна помощ“ при МБАЛ „Св.Петка“ гр. Видин за даване на кръвна проба. Видно от протокола за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, издаден на 08.01.2021г. от д-р А. А., лекар към МБАЛ „Света Петка“ Видин, в него е отбелязано, че Е.В. потвърдила, че е употребила алкохол /1 литър вино/ на 07.01.2021г. но отказала да даде кръвна проба за изследване за алкохол.

На 11.01.21 г. по собствено желание В.е освидетелствала при съдебен лекар.

Горната фактическа обстановка се установява от: обясненията на обвиняемия от ДП; показанията на свидетелите В. В.М.и К. М. О., и частично от показанията на свидетелката В.писмените доказателства относно длъжността на обвиняемия и служебните му задължения; заключението на видеотехническата експертиза; компакт дисковете с видеофайлове приложени като ВД на ДП; направлението от 08.01.2021г.; за изследване на Е. Ц. В.; медицинската документация от 08.01.2021г., относно явяване и преглед на Е. Ц. В. в ЦСМП при ЕМБАЛ „Света Петка“ Видин; съдебно медицинско свидетелство № 60/11.01.2021г.; АУАН № 246778/08.01.2021г.; заповед за ПАМ № 21-0953-000010/08.01.2021г.; резултат от проверка с дрегер алкотест от 08.01.2021г. и документ за проверка на дрегера /л.72 и 73 от ДП, том 2/; заключението на съдебно медицинската експертиза по писмени данни № 30/2021г. Няма противоречие между доказателствата. Гласните доказателства кореспондират както помежду си, така и с писмените, относно установените фактически обстоятелства, които са от съществено значение по делото, както са визирани по-горе.

Показанията на свидетеля Г. А.Т.са относно системите за видео наблюдение, не интерпретират впечатления от случая е не повлияват установената фактическа обстановка.

Видно от показанията на свидетеля М. и О. до момента в който Е. В. била изведена от сградата на РУ на МВР Видин, за да бъде закарана в Спешна помощ, никой не я е удрял. Преди излизането от сградата, в фойето, били В. свидетелите М. и О. и обвиняемия А.. Свидетелят М. е заявил на ДП: „...Аз в този момент стоях непосредствено до колегата и В.Аз се опитвах да обясня на В. че трябва да дойде с нас до болницата и там пред лекар да заяви, че не иска да дава кръвна проба, същото и обясняваше А.. Не съм видял докато се дърпах за папката с колегата А., някой да удря другия. Мисля, че колегата бутна В., за да може да си вземе папката с документите. През това време в края на фойето до входната врата беше и колегата О. ...“ Свидетелят видял как обвиняемия А. хванал . над лакътя и я повел към изхода. О. избързал напред, за да отключи служебния автомобил, който бил на паркинга. Свидетеля е заявил категорично, че пред него А. не е удрял В. Такова обстоятелство му станало известно впоследствие, когато от Дирекция „Вътрешна сигурност“ му показали записи от камерите. Свидетелят М. допуска, че удрянето е станало, когато той вървейки към колата е бил пред А. и В.и с гръб към тях. Видно от показанията на свидетеля О., във фойето, когато В. нагрубявала словесно полицаите и дърпала папката с документи от ръцете на обвиняемия А., той посегнал с ръка и я докоснал по главата, но не я е удрял. А. извел В.от сградата, а О. останал вътре. Излязъл навън, когато до колата В. се дърпала яростно и отказвала да се качи в автомобила. Свидетелят излязъл, за да и постави белезници. Това не се наложило, тъй като В. за да не и поставят белезници, влязла доброволно в колата.

Видно от заключението на видеотехническата експертиза, записите от камерите не са манипулирани и при преглеждане на видеофайловете записани на дискове, се установява, че същите са в унисон с визираната по-горе фактическа обстановка. На видеофайл № 00000001413001501, заснет от камера № 8, към 02,53 /часът е по лятно часово време/ се наблюдава: „...как от входа на РУ - Видин излиза мл. инспектор В. А., мл. инспектор Ва.

М.и водачката на автомобила /Е. В./. Служителят мл. инспектор В. А. с лявата си ръка води водачката на автомобила, като я държи за ръкава на връхната ѝ дреха за дясната ѝ ръка над лакътя. На лицето не са поставени помощни средства (белезници). На видео записа се наблюдава как мл. инспектор В. А. използва физическа сила спрямо водачката на автомобила, като спирайки на междинната площадка на стълбището с лявата си ръка нанася удар в главата на водачката на автомобила, хваща я за косата и започва да я тегли надолу по стълбите и по улица „Широка“ пресичайки в посока паркираният патрулен автомобил на Сектор „ПП“. Служителят мл. инспектор В. М. се намесва хващайки от към гърба, през кръста водачката на автомобила, но същата се отскубва и теглейки се с мл. инспектор В. А. връхната ѝ дреха се съблича и остава в ръката на А.. Към 2.54 часа от РУ - Видин излиза мл. инспектор К. О., който се отправя към служителите на Сектор „ПП“ и водачката на автомобила“ /посочено в заключението на л.49 от ДП, том 3/.

При прегледа от настоящия съдебен състав на посочения видеофайл, в директория Video_OD, в поддиректория cam 8 /на DVD-P на л.196, том 2 от ДП/, се вижда, че не се касае за типичен, целенасочен удар от обвиняемия, а за захват със замах на косата на В., в тилната част на главата ѝ, при което пострадалата леко залитва напред.

От видеозаписите не се наблюдава друго удряне върху В. освен описаното.

ВОС намира, че не следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелката В., в частта им, в която е посочила, че когато тръгнала към изхода на РУ, обвиняемия, в присъствието на 4 полицейски служители, ѝ нанесъл няколко удара в областта на главата, слепоочието и челюстта, а след това я ударил още няколко пъти по главата, докато В. влизала в служебната кола. ВОС намира, че не следва да бъдат кредитирани показанията на В. в посочената част, тъй като са в противоречие с показанията на останалите свидетели, със записите от камерите, както и с лист за преглед на пациент в КДБ/СО от 08.01.2021г., издаден от д-р А. А., лекар към МБАЛ „Света Петка“ Видин.

В постановлението на прокурора по чл. 375 от НПК неточно е интерпретирано заключението на съдебно медицинската експертиза, назначена на ДП, а тази интерпретация е пренесена напълно в решението на ВРС. И в двата акта е визирано следното: „...От заключението на изготвената съдебно медицинска експертиза се установява, че на Е. Ц. В. причинено болка и страдание, следствие на удара е причинен подкожен хематом в дясна теменна област и кръвонасядане на кожата по ръба на дясна половина на долната челюст. Причинена е лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.2 от НК.“

Всъщност, в заключението на съдебно медицинската експертиза по писмени данни № 30/2021г. /л.3,4 и 5 от ДП, том 3/ има съществени разлики от горното. Дословно заключението гласи: „По данни от материалите по делото, на 8.01.21 г. на Е. Ц. В. е нанесен побой с юмруци по главата от служител на МВР.

В Лист за преглед на пациент в Спешно отделение не са отразени следи от травматични увреждания.

При извършеното освидетелствуване в кабинета по Съдебна м-на на 11.01.21г. се установява подкожен хематом в дясна теменна област и кръвонасядане на кожата по ръба на дясна половина на долната челюст.

Описаните травматични увреждания се дължат на удари от или върху тъп, твърд предмет и е възможно да са причинени времето и начина, съобщени от пострадалата.

Причинено е болка и страдание.“

Видно е, че в заключението, се сочи не един удар, а удари, като се визира *възможност* уврежданията да са причинени по начина и времето съобщени от *пострадалата*. Съществено е и друго. В заключението изрично е посочено, че в листа за преглед на пациент в Спешно отделение не са отразени следи от травматични увреждания. Този документ

подробно е обсъден в частта от заключението „Данни от медицинската документация“. Действително, в него не е отразено, че при прегледа са констатирани увреждания, а още по-малко посочените в заключението. Видно от лист за преглед на пациент в КДБ/СО, издаден от д-р А.А., лекар към МБАЛ „Света Петка“ Видин, Е.Ц. В.е постъпила на 08.01.2021г. в 2 часа и е напуснала на същата дата в 2 часа и 10 минути. В „анамнеза“ е отбелязано, че в момента на прегледа няма оплаквания. В графа „обективно състояние“ е отбелязано: „Добро общо състояние. Контактна, адекватна ориентация за време и място. Пулмо-везикуларно дишане без хрипове. РР 110/70. КОР-76 РСД. Корем-мек неболезнен нормална перисталтика.“ В графа „терапия“ е отбелязано: „отказва алкохолна проба“. При това положение, ВОС намира, че е доказано едно удряне на В.от обвиняемия А.. Доколкото в заключението на СМЕ се говори да удари, т.е. в множествено число, то отразеното е по съобщение на В. чиито показания в тази насока, както беше посочено по-горе, не следва да бъдат кредитирани. Освен това, видно от съдебно медицинско свидетелство № 60/11.01.2021г., което визира единствените данни за увреждания, потърпевщата В., по собствено желание, се освидетелствала при съдебен лекар, три дена след инцидента и тогава за пръв път са констатирани уврежданията. Видно от листа за преглед на пациент в КДБ/СО, при прегледа на Василева непосредствено след инцидента, няма данни за причинени й увреждания. Ако хематома на тилната област на главата, който е бил под косата на жената не е бил видим, то другото увреждане, респ. кръвонасядане на кожата по ръба на дясна половина на долната челюст, е следвало да бъде видно, но такова не е констатирано. В крайна сметка, ВОС намира, че на Василева е причинен само хематом на тилната област на главата, вследствие на единственото удряне на потърпевщата от обвиняемия. Само този удар е обхванат от фактическите рамки на прокурорското постановление по [чл. 375 от НПК](#). С оглед установената фактическа обстановка, ВОС намира, че извода на ВРС за липса на съставомерно поведение по НК и в частност по чл. 131, ал. 1 т.2 във вр. с чл. 130, ал.2 от НК от страна на обвиняемия А., е правилен.

По смисъла на чл.85, ал.1, т.1 от НК, при изпълнение на служебните си задължения полицейските органи могат да използват физическа сила и помощни средства само когато това е абсолютно необходимо при противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане.

С оглед установената фактическа обстановка, обвиняемия е действал при условията на горната хипотеза, респ. при издадено полицейско разпореждане, на което свидетелката В.е противодействала и е отказала да го изпълни, категорично и остро с думи, но се е възпротивила и физически. Обвиняемия в качеството си на полицейски орган, по повод изпълнение на службата си, е преценил, че е необходимо да използва физическа сила, за да се осъществи от страна на пострадалата изпълнението на полицейското разпореждане. Обвиняемият не е действал самоцелно, за да „накаже“, В. като й причини болка. Както беше посочено по-горе, удрянето не е осъществено от А. с типичен, целенасочен юмручен удар, а със захват със замах на косата на В.в тилната част на главата й, за да бъде тя отведена до служебния автомобил, с оглед транспортирането й до болничното заведение. В тази ситуация, обвиняемият А. не е действал с желание и съзнание да причини телесна повреда на В. но за да преодолее съпротивата й за изпълнение на полицейското разпореждане. Предвид на това, ВОС намира, че е правилен извода на ВРС, че обвиняемия не е осъществил от субективна страна състава на чл. 131, ал. 1 т.2 във вр. с чл. 130, ал.2 от НК.

Процесното поведение на обвиняемия, не разкрива такава степен на обществена опасност,

която да сочи на престъпление по НК. От друга страна, горния извод не изключва преценката на компетентните органи, доколко обвиняемия е действал професионално, съобразно чл.86 от ЗМВР и Наредбата по чл.85, ал.4 от ЗМВР, с оглед дисциплинарна отговорност на А..

С оглед визираните съображения, протеста на РП Видин е неоснователен.

Решението на ВРС е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл.378, ал.5 във вр. с чл.334, т.6 във вр. с чл.338 от НПК,
Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 388/07.12.2022г. по АНД № 1023/2022г., по описа на Районен съд Видин.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____